

Централізована бібліотечна система Деснянського району
міста Києва

Центральна районна бібліотека
ім. П. А. Загребельного

Нові назви вулиць

Деснянського району міста Києва (2014-2023 рр.)

Інформаційний довідник

Київ, 2023

Нові назви вулиць Деснянського району міста Києва, (2014-2023) [Текст] : інформаційний довідник / уклад. Рибалка Л. Ю. ; ред. Баранова Н. А. – Допов. – Київ, 2023. – 32 с.

Довідник містить перелік вулиць та проспектів Деснянського району м. Києва, що у рамках процесу декомунізації та дерусифікації були перейменовані на честь видатних суспільно-політичних діячів України, діячів культури, військових героїв, борців за незалежність країни, а також на честь визначних історичних подій, що відбувалися в нашій країні з часів її існування.

Новим назвам надається коротка біобібліографічна та інформаційна характеристика.

Топоніми району, що зазнали змін, подані за назвами житлових масивів Деснянського району, в межах житлових масивів – за алфавітом старих назв, в Іменному покажчику відображені старі та нові назви вулиць.

Перейменовані топоніми (51 од.) надано за період з 2014 по 2023 роки.

Відбір матеріалу закінчено у грудні 2023 року.

Видання підготовлене за матеріалами фондів ЦРБ імені П. А. Загребельного та інтернет-ресурсів.

Видання має довідковий апарат, до якого входять: передмова, вступ, зміст, допоміжний іменний покажчик назв вулиць.

Довідник буде корисним краєзнавцям, школярам, студентам, педагогам, бібліотечним працівникам та всім, хто мешкає у Деснянському районі та цікавиться його історією, походженням назв його вулиць.

Укладач: Рибалка Л. Ю.

Редактор: Баранова Н. А.

Контактна інформація:

м. Київ, вул. Рональда Рейгана, 6.

тел.: (044) 546-45-49,

імейл: library141@ukr.net

вебсторінка: <http://desnabib.kiev.ua>

Вступ

Назви вулиць, площ, проспектів та парків міст України зазнавали змін ще з початку отримання нашою країною незалежності: деяким повертали історичні назви, деяким присвоювали нові.

Активізувався процес зміни власних назв топонімів з 2014 року, після національно-патріотичних протестних акцій в Україні.

Але особливого резонансу процес перейменування набув у зв'язку із набуттям чинності **«закону про декомунізацію»** – Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки» (2015 р.).

Документ не тільки засуджує і забороняє комуністичний і нацистський режими, а й зобов'язує владу міняти назву будь-яких топонімів – від міст до провулків – які носять імена комуністичних діячів.

З початком повномасштабного військового вторгнення Росії в Україну у 2022 році з новою силою запустились **процеси дерусифікації громадського простору** – перейменування топонімів, назви яких пов'язані з державою-агресором і її сателітами, які возвеличують державу-агресора, радянське та імперське минуле та сприяють розповсюдженню російської пропаганди і фальсифікації української історії.

Закон України «Про географічні назви» щодо деколонізації топонімії та впорядкування використання географічних назв у населених пунктах України від **21.04.2023 р.** остаточно упорядкував цій процес.

За результатами рейтингового електронного голосування за перейменування певних топонімів столиці Київ поступово позбувається російської колоніальної культури.

Об'єктам міського підпорядкування, назви яких у минулому столітті були змінені радянською владою, повертаються їх історичні назви.

Процеси перейменування наразі набувають важливого значення — через них відбувається створення спільних спогадів українського народу через увічнення історичної пам'яті.

Крім цього, процес дерусифікації та декомунізації сприяє зменшенню інформаційного та культурологічного впливу російських наративів на світогляд громадян України.

Зміст

Передмова	2
Вступ	3

Житловий масив **Вигурівщина–Троєщина**

просп. Генерала Ватутіна	7
провул. Ватутінський	7
вул. Теодора Драйзера	7
просп. Володимира Маяковського	8
вул. Олександра Сабурова	8
вул. Марини Цветаєвої	8

Житловий масив **Лісовий**

площа Волгоградська	9
вул. Космонавта Волкова	9
вул. Маршала Жукова	10
вул. Академіка Курчатова	10
вул. Петра Шелеста	11

Житловий масив **Селище Биківня**

провул. Кантемирівський	11
вул. Кисловодська	11
провул. Кисловодський	12
вул. Кузбаська	12
провул. Кузбаський	13

Житловий масив **Селище Троєщина**

вул. Боженка	13
вул. Горького	13
вул. Дзержинського	14
вулиця Димитрова	14
вул. Петра Запорожця	15
вул. Карла Маркса	15
вул. Кірова	15

вул. Кутузова	16
вул. Сергія Лазо	16
вул. Леніна	16
вул. Макаренка	17
вул. Матросова	17
вул. Маяковського	18
вул. Мічуріна	18
вул. Некрасова	18
вул. Петровського	19
вул. Пожарського	19
вул. Натана Рибака	19
вул. Седова	20
вул. Суворова	20
вул. Толстого	20
вул. Фрунзе	21
вул. Щорса	21

Житловий масив
Котеджне селище Деснянське

вул. Павла Вірського	22

Житловий масив
Місцевість Куликове

вул. Курнатовського	22
вулиця Нахімова	23

Житловий масив
Соцмісто

вул. Біломорська	23
провул. Карельський	23
вул. Магнітогорська	23
провул. Магнітогорський	24
вул. Мурманська	24
вул. Попудренка	25
вул. Червоногвардійська	25
провул. Червоногвардійський	25
вул. Червоноткацька	25

<i>Іменний покажчик назв вулиць</i>	27

Житловий масив Вигурівщина–Троєщина

просп. Генерала Ватутіна

просп. Романа Шухевича (з 2019 р.)

Роман Осипович Шухевич (1907-1950) – український політичний та державний діяч, військовик, генерал-хорунжий, головнокомандувач Української повстанської армії, голова Секретаріату Української Головної Визвольної Ради (1943-1950). Запроваджені ним принципи і норми політичної та військової діяльності стали концептуальною основою української визвольної боротьби 1940–1950 років.

провул. Ватутінський

провул. Зазимський (з 2023 р.)

Зазимье – село у Київській області. Розташоване на лівому березі Десни, біля самого адміністративного кордону Києва. Назва походить від того, що в поселенні була зимова резиденція князя Всеволода Городецького, зятя великого київського князя Володимира Мономаха.

Сліди проживання людей біля Зазим'я ставляться до епохи трипільської культури (4-3 тисячоліття до нашої ери). Сучасне поселення веде відлік із 10 століття.

вул. Теодора Драйзера

вул. Рональда Рейгана (з 2023 р.)

Рональд Вілсон Рейган (1911-2004) – американський політик, *40-й Президент США (1981–1989)* від Республіканської партії, *33-й губернатор Каліфорнії (1967–1975)*. До політичної діяльності

працював спортивним коментатором, прославився як актор кіно та телеведучий.

Президенство Рональда Рейгана славиться покращенням економіки країни, подоланням економічної кризи 1980-1982 років, антикомуністичною політикою, запровадженням доктрини Рейгана та системними реформами. Його політику також називають *«рейганомікою»*.

просп. Володимира Маяковського ➡

просп. Червоної Калини (з. 2022 р.)

Найменовано на честь пісні українських січових стрільців *«Ой, у лузі червона калина»* та одного з символів української незалежності – червоної калини.

вул. Олександра Сабурова ➡

вул. Сержа Лифаря (з 2018 р.)

Серж Лифар (Сергій Михайлович Лифар (1905-1986) – український балетний танцівник та хореограф, відомий як один із найвидатніших танцівників ХХ століття. Його називали «богом танцю», «добрим генієм балету ХХ століття».

Лифар – уродженець України, він народився та провів юність у передмісті Києва. Пізніше його родина емігрувала до Парижа, де Сергій став зіркою балету та видатним хореографом.

Заслуга Сержа Лифаря у тому, що він фактично відродив французький балет, його репертуар, трупю, його школу та славу після смерті тодішніх зірок балету.

вул. Марини Цвєтаєвої ➡

вул. Олександри Екстер (з 2023 р.)

Олександра Олександрівна Екстер (1882-1949) – українська художниця, сценограф, лідер українського авангарду.

Яскрава представниця європейського кубізму та футуризму.

Увійшла в історію мистецтва перш за все завдяки своїм реформаторським ідеям в сценографії. Вона запропонувала замість плоских розмальованих декорацій використовувати складні багатоярусні конструкції, займаючи таким чином весь простір сцени, а не лише її підлогу.

Друге театральне новаторство – костюми, які були співзвучні з кольоровим рішенням тла.

Заснувала київську школу сценографії. Працювала над оформленням балетних постановок київської студії Броніслави Ніжинської.

Житловий масив

Лісовий

площа Волгоградська

площа Конотопської битви (з 2022 р.)

Конотопська битва (чи Битва під Конотопом або Соснівська битва, 27 черв. 1659 р. - 29 черв. 1659 р.) – битва між військами гетьмана Івана Виговського та Кримського ханату, з одного боку, і московським військом, з іншого, біля міста Конотопа сучасної Сумської області. Один із ключових епізодів московсько-української війни (1658-1659 років). Військо Московської держави, яке перед тим вторглося в Україну, зазнало нищівну поразку.

вул. Космонавта Волкова

вул. Космонавта Поповича (з 2023р.)

Павло Романович Попович (1930-2009) – український радянський льотчик-космонавт № 4, перший космонавт–українець, генерал-майор авіації, кандидат технічних наук. Двічі Герой Радянського Союзу. Депутат Верховної Ради УРСР 6-11-го скликань.

12 серпня - 15 серпня 1962 р. здійснив на космічному кораблі «Восток-4» перший у світі груповий політ двох пілотованих кораблів.

В ході польоту на прохання Корольова виконав пісню «Дивлюсь я на небо та й думку гадаю», яка стала першою піснею, виконаною в космосі.

3-19 липня 1974 р. як командир екіпажу космічного корабля «Союз-14» здійснив другий політ у космос.

вул. Маршала Жукова →

вул. Кубанської України (з 2018 р.)

Кубанська Україна (Кубанська Народна Республіка, потім Самостійна Кубанська Народна Республіка) – козацьке державне утворення на Кубані у 1918-1920 рр., яке повинно було прилучитися на федеративних засадах до Української Народної Республіки, але через агресію Радянської Росії це об'єднання не відбулося.

вул. Академіка Курчатова →

вул. Ореста Левицького (з 2022 р.)

Орест Іванович Левицький (1848-1922) – історик, правознавець, археограф, етнограф, літературознавець, письменник, академік Української академії наук.

З ним пов'язані розвиток архівної і археографічної справи, етнології, дослідження історії, культури, побуту українського народу XVI-XVIII століть.

Він залишив неоціненну наукову спадщину, що налічує понад 200 праць, написаних на архівних джерелах, що підкреслює їх наукову цінність. Його ім'я

стоїть поруч з видатними вченими-істориками, праці яких відіграли провідну роль у становленні української історичної науки.

вул. Петра Шелеста →

вул. Миколи Плахотнюка (з 2017р.)

Микола Григорович Плахотнюк (1936-2015) – український дисидент, громадський діяч, лікар, член Клубу творчої молоді, громадський діяч, шістдесятник, багаторічний політичний в'язень радянських концтаборів, жертва каральної психіатрії радянських часів.

Один з ініціаторів щорічної традиції Шевченківських читань 22 травня біля пам'ятника Тарасу Шевченку у Києві.

В останні роки життя очолював громадську організацію «Музей шістдесятництва» у Києві.

Житловий масив Селище Биківня

провул. Кантемирівський →

провул. Корецький (з 2022 р.)

Найменовано на честь **міста Корець** Рівненської області. Це місто занесено до Списку історичних міст України.

За свої десять храмів, у тому числі й визначні пам'ятки сакрального зодчества, Корець подеколи називають «християнською Меккою».

На території сучасного Корця знайдені археологічні залишки доби палеоліту пізнього, а поблизу міста – городища доби Київської Русі.

вул. Кисловодська →

вул. Миргородська (з 2022 р.)

Найменовано на честь міста Миргород Полтавської області.

Миргород – одне з найдавніших поселень Лівобережної України. Історики припускають, що його було засновано у XII–XIII століттях як сторожовий пункт східної околиці Київської Русі.

Перші згадки про Миргород трапляються у XVI ст. Вже на початку XVIII ст. Миргород був значним торговельним і культурним центром.

Зараз це санаторно-курортний центр України, основні лікувальні фактори якого – всесвітньовідома мінеральна вода і торф'яна грязь.

провул. Кисловодський ➔

провул. Моршинський (з 2022 р.)

Найменовано на честь міста **Моршин** Львівської області.

Бальнеологічний курорт України, розташований серед прикарпатських заповідних лісів на висоті 340 м над рівнем моря.

Завдяки цілющим мінеральним джерелам та праці лікарів-дослідників він перетворився в справжню карпатську перлину.

вул. Кузбаська ➔

вул. Латвійська (з 2022 р.)

Найменовано на честь дружнього народу **Латвійської держави**, який простягнув руку допомоги Україні вже у перші місяці російсько-української війни.

Латвійська Республіка – держава у Балтійському регіоні Північної Європи зі столицею у м. Рига.

Член багатьох міжнародних організацій: ЄС, ООН, НАТО, Рада Європи, ОБСЄ, МБРР, МВФ та ін.

Відносини України та Латвійської Республіки мають давні історичні традиції, характеризуються високим рівнем довіри, взаємодії та діалогу.

провул. Кузбаський

провул. Токмацький (з 2022 р.)

Найменовано на честь **міста Токмак** Запорізької області.

Території навколо теперішнього Токмаку були заселені ще з доби неоліту. Через місто Токмак проходив торговельний шлях – Старий чумацький шлях, яким чумаки з 16-го по 19 століття возили сіль з чорноморського узбережжя Криму, а з України – хліб та інші сільськогосподарські продукти.

Житловий масив Селище Гросщина

вул. Боженка

вул. Гійома де Боплана (з 2016 р.)

Гійом Левассер де Боплан (1595-1673) – французький інженер та військовий картограф.

Боплан створив перший варіант генеральної карти України 1639 року, яка нині зберігається у Військовому архіві у Стокгольмі.

Його книга «Опис України» – одне з найважливіших історичних джерел, що розповідає про Україну XVII століття.

Книга містить унікальні свідчення очевидця про природу України, становище й побут селян та козаків, морські походи запорожців, класову боротьбу.

вул. Горького

вул. Тодося Осьмачки (з 2019 р.)

Феодосій (Тодось) Степанович Осьмачка (1895-1962) – талановитий український письменник, якому

випало жити і творити в нелегкі часи сталінських репресій, війни та голоду, пройти табори для переселенців, тюрми та психлікарні, пізнати на власному досвіді нелегке життя в еміграції.

За кордоном були написані поетичні та прозові твори, які здобули Тодосю Степановичу славу видатного майстра західноєвропейської та заокеанської української діаспори і всієї України.

вул. Дзержинського

вул. Стефана Таранушенка (з 2016 р.)

Стефан Андрійович Таранушенко (1889-1976) – український мистецтвознавець та музейник, видатний дослідник української архітектури, декоративного та станкового мистецтва, передусім дерев'яного будівництва, іконостасів.

Один із перших науковців в Україні отримав науковий ступінь доктора мистецтвознавства і звання професора.

У 1934 році заарештований за вигаданим звинуваченням, засуджений і висланий на далекий схід Росії, позбавлений звання й наукового ступеня. Реабілітований 1958 року.

вул. Димитрова

вул. Никифора Дровняка (з 2020 р.)

Єпіфаній (Никифор) Дровняк (1895-1968) – всесвітньо відомий український художник-примітивіст лемківського походження.

Картини Никифора Дровняка порівнюють з найкращими зразками українського примітивізму XVI–XIX ст. – безіменними авторами «Козака Мамає», ікон і побутових портретів, малюнків на склі та дереворізів; його прізвище стоїть поряд з іменами Катерини Білокур, Ніко Піросманашвілі, Марії Примаченко, А. Руссо.

Твори Дровняка, написані під відчутним впливом українського народного мистецтва, вирізняються декоративною виразністю малюнку, тонким відчуттям колориту, контрастністю кольорів, ритмічністю.

вул. Петра Запорожця →

вул. Інтернаціонального легіону (з 2022 р.)

Інтернаціональний легіон територіальної оборони України – військова частина, у якій служать військові добровольці – громадяни інших країн.

Легіон створений для боротьби з вторгненням Росії в Україну під час російсько-української війни.

вул. Карла Маркса →

вул. Олексія Курінного (з 2022 р.)

Олексій Вікторович Курінний (1986-2017) – український політолог, юрист, експерт з розвитку української мови, громадський діяч, поет.

Автор оригінальних методів визначення динаміки мовних змін в Україні.

Вивчення мовної ситуації в Україні, а також утвердження державного статусу української мови були провідними ідеями в житті науковця.

вул. Кірова →

вул. Митрополита Володимира Сабодана (з 2016 р.)

Митрополит Володимир Сабодан (1935-2014) – предстоятель Української православної церкви.

За 22 роки служіння Блаженнішого Митрополита Володимира кількість парафій збільшилася з 5,5 тисяч у 1991 році до 12,5 тисяч у 2014 році, кількість монастирів збільшилася з 32 до 200, кількість духовних шкіл з 4 до 21.

У 2011 році Указом Президента України удостоєний звання «Герой України» – «за видатні

особисті заслуги в утвердженні духовності, гуманізму та милосердя в суспільстві.

Золотим правилом Його Блаженства були слова: «нічого для себе не просити і ні від чого не відмовлятися».

вул. Кутузова →

вул. Івана Кожедуба (з 2022 р.)

Кожедуб Іван Микитович (1920-1991) – радянський військовий діяч, льотчик-винищувач, найрезультативніший ас у авіації Антигітлерівської коаліції за весь час Другої світової війни. На його рахунку 64 повітряні перемоги.

Маршал авіації. Тричі Герой СРСР. Єдиний українець із трьома золотими зірками Героя СРСР.

вул. Сергія Лазо →

вул. Чурилівська (з 2016 р.)

Назва походить від назви **історичної місцевості Чурилівщина**.

У XVI столітті територія майбутньої Троєщини належала Троїцькому Больницькому монастирю Києво-Печерської Лаври і називалася в документах «ґрунт Троїцький» або «Чурилівщина».

вул. Леніна →

вул. Радосинська (з 2016 р.)

Назва походить від назви **історичної місцевості Радосинь**.

Це – урочище, річка на лівобережжі Києва, між вулицями Райдужна та М. Черемшини. Згадується в літопису під 1111 і 1146. Фігурує і в пізніших документах, зокрема, 1560 – в грамоті князя К. Острозького, 1570 – в грамоті польського короля Сигізмунда II Августа.

Річка виходила з Десни біля Троєщини, обгинала її, далі текла на південь нижче Вигурівщини, паралельно Чорторию, куди й впадала. Отже – це притока Десни.

Назва Радосинь – Радунка зберіглася у назві сучасного оз. Райдуга (Радунка) та житлового масиву Райдужного.

вул. Макаренка →

вул. Климента Квітки (з 2022 р.)

Климент Васильович Квітка (1880-1953) – український музикознавець-фольклорист, чоловік Лесі Українки, в'язень концтаборів.

Упродовж усього життя Квітка зібрав понад 6 000 українських та кілька сотень білоруських, румунських, молдавських, грецьких пісень та інструментальної музики.

Вершиною етнографічного шляху є збірник «Українські народні мелодії» (1922), де вміщено 743 пісенних зразки українських пісень.

Понад 200 мелодій із записів Квітки використали українські та російські композитори як теми для симфонічно-інструментальних творів.

вул. Матросова →

вул. Опанаса Заливахи (з 2023 р.)

Опанас Іванович Заливаха (1925–2007) – український живописець, член Клубу творчої молоді (1960–1964), відомий як один з найяскравіших представників покоління шістдесятників. **Лауреат Шевченківської премії (1995).**

Працював у галузях станкового й монументального малярства, станкової та книжкової графіки, створював вітражі, мозаїки, станкові скульптури та кераміку. Новаторські за формою

твори митця сповнені національно-патріотичного змісту.

вул. Маяковського →

вул. Тараса Коваля (з 2023 р.)

Тарас Миколайович Коваль – позивний «Вальтер», кіборг *Донецького аеропорту*, військовослужбовець 95-ої окремої десантно-штурмової бригади.

Народився у Києві, навчався у школі № 294 на Троєщині. Тарас почав боронити Україну з 2014 року, звільняв Київщину під час повномасштабного наступу. Мав військову професію снайпера. Героїчно загинув 29 березня 2022 року під Ізюмом.

Посмертно нагороджений Орденом «За мужність» III ступеня.

вул. Мічуріна →

вул. Ягеллонська (з 2022 р.)

Ягеллони – європейська монарша династія польських королів (1386-1572), великих князів литовських (1377-1392, 1440-1572).

Представники династії правили також у Чехії (1471-1526) та Угорщині (1440-1444; 1490-1526).

В Україні часи Ягеллонів відзначалися розвитком міст на німецькому (магдебурзькому) праві, значним економічним зростанням та заснуванням козацтва.

вул. Некрасова →

вул. Зінаїди Тулуб (з 2023 р.)

Зінаїда Півлівна Тулуб (1890-1964) – українська письменниця. Є жертвою Великого терору та Повторних репресій.

У літературу входила як поетеса. Найвизначніший твір Тулуб – історичний роман-диалогія «Людолови» (1934–1937), в якому на багатому історичному

матеріалі відтворено життя українського народу початку 17 століття за гетьмана Петра Сагайдачного. Писала кіносценарії, п'єси, перекладала російською мовою твори українських та французьких письменників.

вул. Петровського →

вул. Василя Щавинського (з 2018 р.)

Василь Олександрович Щавинський (1868-1924) – видатний український вчений та колекціонер, хімік за фахом, перший дослідник технологій старовинного живопису.

Свою колекцію живопису північноєвропейських шкіл, а також графіки, старовинної порцеляни, фаянсу і скла, книгозбірню та велике зібрання фотознімків з картин заповів «Київському Національному музею».

вул. Пожарського →

вул. Мелетія Смотрицького (з 2022 р.)

Мелетій Смотрицький, також відомий як **Максим Герасимович Смотрицький** (1577-1633) – письменник, церковний і освітній діяч Речі Посполитої, український мовознавець, праці якого вплинули на розвиток східнослов'янських мов.

Автор «Граматики слов'янської», де він систематизував церковнослов'янську мову.

вул. Натана Рибак →

вул. Святодухівська (з 2022 р.)

Назва походить від **Святодухівського скиту**, Це стара дерев'яна парафіяльна церква, поряд з якою у 1997 році побудували Троїцький собор.

Указом митрополита Володимира (Сабодана) вона стала храмом чоловічого скиту *Сходження Святого Духа*, який був заснований тим же указом.

Скит підпорядковувався Києво-Печерській лаврі. Настоятелем був призначений архімандрит Пімен (Соболев).

вул. Сєдова →

вул. Чорторійська (з 2022 р.)

Назва походить від назви **урочища Чорторій**. Це історична місцевість на острові між основним руслом Дніпра і протокою Десенкою (Чорториєм, поблизу Північного і Петрівського мостів через Дніпро).

Назва – від характеру течії Дніпра (старослов'янською «чорторій» – глибока яма).

1103 року у Чорторию відбувся Долобський з'їзд руських князів. Тепер – зона відпочинку.

З 1972 на частині території Чорторию впорядковано Парк «Муромець».

вул. Суворова →

вул. Сергія Котенка (з 2022 р.)

Котенко Сергій Леонідович (1967-1922) – полковник Збройних сил України, учасник російсько-української війни. **Герой України**.

Завдяки його мужнім діям та особистій рішучості було знищено кілька колон ворожої техніки.

Загинув 9 березня 2022 року в бою з російськими окупантами під Запоріжжям.

вул. Толстого →

вул. Володимира Беца (з 2018 р.)

Володимир Олексійович Бец (1834-1894) – український видатний анатом і гістолог, педагог, громадський діяч, професор Київського Університету.

Автор близько 50 наукових праць. Основний напрямок наукових досліджень: анатомія та гістологія центральної нервової системи.

Основоположник вчення про цитоархітектоніку головного мозку.

Розробив оригінальну методику виготовлення анатомічних препаратів, зібрав понад 8000 препаратів головного мозку людини та тварин.

вул. Фрунзе →

вул. Сім'ї Ханенків (з 2016 р.)

Богдан Іванович Ханенко (1849-1917) – *колекціонер, археолог, меценат, промисловець.*

Зіграв головну роль у заснуванні у Києві першого публічного музею (нині – Національний художній музей України), основну експозицію якого склала археологічна колекція Ханенків.

Варвара Ніколівна Ханенко (1852-1922) – разом із чоловіком *займалася благодійництвом, мистецтвом та колекціонуванням.* За півстоліття Ханенки зібрали колекцію з тисячі двохсот художніх творів.

Варвара Ханенко, за заповітом чоловіка, передала Києву родинну колекцію і особняк на вулиці Терещенківській, перетворивши його у музей світового мистецтва (нині – *Національний музей мистецтв імені Богдана та Варвари Ханенків*).

вул. Щорса →

вул. Вадима Модзалевського (з 2016 р.)

Вадим Львович Модзалевський (1882-1920) – *український історик, археограф, архівіст та генеалог.*

Творча спадщина вченого величезна та багатогранна. До неї входять: щоденники, численні підготовчі виписки з архівних документів, публікації у виданнях архівної комісії, праці з генеалогії та геральдики. Автор численних наукових праць, зокрема масштабного дослідження «Малоросійський родословник» та «Малоросійський гербовник».

Житловий масив
Котеджне селище Деснянське

вул. Павла Вірського →

вул. Анатолія Авдієвського (з 2021 р.)

Анатолій Тимофійович Авдієвський (1933-2016) – український хоровий диригент, композитор, педагог, Герой України, Лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка, директор, художній керівник і головний диригент Національного заслуженого академічного українського народного хору імені Григорія Верьовки.

Авдієвський збагатив репертуар народного хору України зразками автентичного фольклору, піснями і хоровими мініатюрами а капела українських композиторів-класиків і композиторів 20 ст., великими формами з симфонічним оркестром, творами, написаними сучасною технікою, чим значно підняв професійний рівень хору і розширив звукову палітру від народної до академічної манери співу.

Житловий масив
Місцевість Куликове

вул. Курнатовського →

вул. Остафія Дашкевича (з 2021 р.)

Остафій Іванович Дашкевич (1455-1535) – козацький шляхтич. Староста черкаський, канівський та кричевський.

Частиною істориків згадується як організатор козацьких загонів, засновник та перший кошовий отаман (в деяких документах згадується як гетьман) Війська Запорізького.

вул. Нахімова →

вул. Квартальна (з 2022 р.)

Назва походить від назви кутка «Квартал» колишнього села Вигурівщина, де пролягає вулиця.

**Житловий масив
Соцмісто**

вул. Біломорська →

вул. Катерини Гандзюк (з 2022 р.)

Катерина Вікторівна Гандзюк (1985-2018) – відома українська активістка, громадська діячка, депутатка Херсонської обласної ради V скликання та Херсонської міської ради VI скликання, національна волонтерка ООН, координаторка Центру політичних студій та аналітики в Херсонській області

Загинула внаслідок нападу, що стався 31 липня 2018 року.

провул. Карельський →

провул. Фінський (з 2022 р.)

Найменовано з метою часткового повернення історичної назви та на честь дружнього фінського народу.

Фінляндія (Фінляндська Республіка) – нордична країна у Північній Європі. Столиця і найбільше місто – Гельсінкі.

Регулярні контакти України з Фінляндією формуються з IX століття – з утворенням стабільного торгового шляху «Із варяг у греки», який поєднав Київську державу з торговими факторіями вікінгів на території фінських племен.

вул. Магнітогорська →

вул. Якова Гніздовського (з 2022 р.)

Яків Гніздовський (1915-1985) – американський художник українського походження, графік, кераміст, мистецтвознавець.

Митець малював олійними фарбами й темперою, різними твердими барвниками, гравіював на дерев'яних і металевих дошках, іноді займався скульптурою малих форм.

Його спадщина складає сотні картин, а так само більш ніж 300 гравюр (ксилографії, офорти та ліногравюри).

провул. Магнітогорський

провул. Херсонський (з 2022 р.)

Найменовано на честь міста Херсон на півдні України – адміністративного центру Херсонської області.

Назва міста походить від найвідомішого міста-колонії Херсонес, що розташоване у Криму. На місці, де була розташована Херсонська фортеця, було знайдено скіфське поховання IV–III ст. до н. е.

Саме в цьому місті запорозьку славу примножували козаки та їхні отамани: Сидір Білий, Захарій Чепіга, Антон Головатий, зусиллями яких було створено Чорноморське козацьке військо.

вул. Мурманська

вул. Академіка Кухаря (з 2022 р.)

Валерій Павлович Кухар (1942-2017) – видатний український вчений-хімік, академік НАН України.

Автор більше 600 наукових праць, зокрема монографій.

Розробив окремі напрями хімії фтор- і фосфоровмісних сполук, запропонував нові синтетичні підходи для отримання окремих класів органічних сполук.

вул. Попудренка →

вул. Гетьмана Павла Полуботка (з 2022 р.)

Павло Полуботок (1660-1724) – державний і військовий діяч України, чернігівський полковник, наказний гетьман лівобережної України (1722–1724), який намагався опиратися ліквідації автономії Гетьманщини й був укинтий до Петропавлівської фортеці, де й помер.

Павло Полуботок є автором універсалу, який забороняв зловживання можновладців і передбачав реформу судочинства.

вул. Червоногвардійська →

вул. Гната Хоткевича (з 2016 р.)

провул. Червоногвардійський →

провул. Гната Хоткевича (з 2016 р.)

Гнат Мартинович Хоткевич (1877-1938) – письменник, літературознавець, мистецтвознавець, історик, бандурист, композитор, етнограф, театральний і музичний діяч, педагог.

Автор понад 600 музичних творів: романсів, хорів, струнних квартетів, творів великого формату для бандури та оркестру бандур.

Жертва сталінського терору.

вул. Червоноткацька →

вул. Вінстона Черчилля (з 2023 р.)

Вінстон Леонард Спенсер-Черчилль (1874–1965) – британський політик, державний діяч ХХ століття. У 1940-1945 і 1951-1955 роках – прем'єр-міністр Великої Британії. Від 1900 до 1964 року (за винятком 1922–1924 років) – депутат парламенту. Більшу частину політичної кар'єри перебував у лавах

Консервативної партії. У 1904–1924 роках належав до Ліберальної партії. Прославився як військовик, історик, маляр і письменник. Серед його численних нагород – ***Нобелівська премія з літератури*** (1953).

ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК НАЗВ ВУЛИЦЬ

вул. Анатолія Авдієвського 22

вул. Володимира Беца 20

вул. Біломорська 23

вул. Боженка 13

вул. Гійома де Боплана 13

просп. Генерала Ватутіна 7

провул. Ватутинський 7

вул. Павла Вірського 22

площа Волгоградська 9

вул. Космонавта Волкова 9

вул. Катерини Гандзюк 23

вул. Якова Гніздовського 23

вул. Горького 13

вул. Остафія Дашкевича 22

вул. Дзержинського 14

вул. Димитрова 14

вул. Теодора Драйзера 7

вул. Никифора Дровняка 14

вул. Олександри Екстер 8

вул. Маршала Жукова 10

провул. Зазимський 7

вул. Опанаса Заливахи 17

вул. Петра Запорожця 15

вул. Інтернаціонального легіону 15

провул. Кантемирівський 11

провул. Карельський 23

вул. Квартальна 23

вул. Климента Квітки 17

вул. Кисловодська 11

провул. Кисловодський 12

вул. Кірова 15

вул. Тараса Ковалю 18

вул. Івана Кожедуба 16

площа Конотопської битви 9

провул. Корецький 11

вул. Сергія Котенка 20

вул. Кубанської України 10

вул. Кузбаська 12

провул. Кузбаський 13

вул. Олексія Курінного 15

вул. Курнатовського 22

вул. Академіка Курчатова 10

вул. Кутузова 16

вул. Академіка Кухаря 24

вул. Сергія Лазо 16

вул. Латвійська 12

вул. Ореста Левицького 10

вул. Леніна 16

вул. Сержа Лифаря 8

вул. Магнітогорська 23

провул. Магнітогорський 24

вул. Макаренка 17

вул. Карла Маркса 15
вул. Матросова 17
просп. Володимира Маяковського 8
вул. Маяковського 18
вул. Миргородська 11
вул. Мічуріна 18
вул. Вадима Модзалевського 21
провул. Моршинський 12
вул. Мурманська 24

вул. Нахімова 23
вул. Некрасова 18
вул. Тодося Осьмачки 13

вул. Петровського 19
вул. Миколи Плахотнюка 11
вул. Пожарського 19
вул. Гетьмана Павла Полуботка 25
вул. Космонавта Поповича 9
вул. Попудренка 25

вул. Радосинська 16
вул. Рональда Рейгана 7
вул. Натана Рибачка 19

вул. Митрополита Володимира Сабодана 15
вул. Олександра Сабурова 8
вул. Святодухівська 19
вул. Седова 20
вул. Мелетія Смотрицького 19
вул. Суворова 20

вул. Стефана Таранушенка 14
провул. Токмацький 13
вул. Толстого 20
вул. Зінаїди Тулуб 18
провул. Фінський 23
вулиця Фрунзе 21

вул. Сім'ї Ханенків 21
провул. Херсонський 24
вул. Гната Хоткевича 25
провул. Гната Хоткевича 25

вул. Марини Цвєтаєвої 8

вул. Червоногвардійська 25
провул. Червоногвардійський 25
просп. Червоної Каліни 8
вул. Червоноткацька 25
вул. Вінстона Черчилля 25
вул. Чорторійська 20
вул. Чурилівська 16

вул. Петра Шелеста 11
просп. Романа Шухевича 7

вул. Василя Щавинського 19
вул. Щорса 21

вул. Ягеллонська 18

